

VÁNOČNÍ OZDOBA (líčení)

(Alexandra Landovská 9. B)

Po roce ležení v krabici na skříni v místnosti, kam sotva člověk vejde, se jako každá ozdoba i já těším na možnost opět zazářit. Neznám krásnější období, než jsou právě Vánoce, tolik světýlek, štěstí a vděku, že se tu opět všichni sejdem ve zdraví. Když příliš smutním, vzpomenu si na úsměvy všech dětí i dospělých, když nedočkavě trhají balicí papír i na překvapené výrazy, které následují.

Neznám lepší pocit, než když dostanete přesně to, o čem jste doposud jen snili. Jediné o čem každým rokem snívám já, je právě tento den, den, kdy opět opustím krabici a vydám se na cestu plnou malých zázraků, které se nedějí nikdy jindy než právě o Vánocích.

Vše začíná, když čísi ruce otevřou víko od zaprášené krabice, nemůžeme se dočkat, každá z nás chce být na stromku jako první, rozzářit místnost a i ty nejmrzutější bytosti naplnit jedinečnou vánoční náladou. Nedokážete si ani představit, jaké to je, když vás jedna z těchto bytostí vezme do rukou a opatrně vás pověsí přesně tam, kam patříte, na vysoký smrk stojící uprostřed nádherně vyzdobeného obývacího pokoje. Krb hoří a všude září světýlka nejrůznějších barev, zapálí se svíčky, koledy hrají a vše se zdá být naprosto dokonalé. Vůně cukroví procestuje celý dům, nevynechá ani kousíček a to vše jen pro ten dokonalý večer.

Konečně nadešel, v kuchyni se podává večeře a vše už je na dosah. Možná si občas ani neuvědomujeme, jaké štěstí máme, když v tento den, rok co rok, máme šanci vidět spojení těch nejmenších zázraků v jeden obrovský, Vánoce.